

være i Beſiddelse af, troer ſig berettiget til at lægge en anden Mening i dem. Derfor mener jeg, at det ogſaa maa være en Ret for mig at komme tilbage til Spørgsmaalet om Domicilbeſtemmelsens Betydning og Natur, hvilket iøvrigt, naar man alene vilde holde ſig til det klare Ord, kunde synes at være overflødig; men jeg vil, da Handſken er kaſtet, ikke lade den ligge. — Jeg ſkal da bemærke, at jeg troer, det forholder ſig ſaaledes, at, derſom man ikke havde haft denne § 58, ſaa vilde Domicilbeſtemmelsen have været en Urimelighed, men at der juſt ved denne og ved den Betydning, den har, bliver en god Conſequent's i Beſtemmelsen. Man ſiger: Hvad er det, der ſkal være tilſigtet ved Beſtemmelsen? Og man ſvarer dertil: Det er, at Vedkommende, der vælges i en beſteemt Valgkreds, ſkal have nøie Kjendſkab til denne Kreds. Nei, ſiger jeg, dette Kjendſkab er der ſlet Ingen, der paa nogenſomhelſt Maade erklærer at være tilſtrækkeligt; nei, der ſkal være Bopæl, det er det, ſom man vil have; det nøie Kjendſkab kunde maaffee være erhvervet langt grundigere og fuldſtændigere paa mange andre Maader, men det er denne Tilſtedeværelſe i Valgkredsen, ſom man, med Rette eller Urette, har lagt ganſke ſærlig Vægt paa. Man kan f. Ex. tænke ſig det Tilfælde, at en Mand havde tilbragt omtrent hele ſit Liv i en vis beſteemt Kreds, ſom han ſaa tilſidſt forlod, og et ſaadant Tilfælde kan jo meget let forekomme, thi vi have mange Embedsmænd, der have tilbragt en lang Embedsbane i en eller anden Provindsby, og ſom i en fremrykket Alder entlediges fra deres Embede og drage til Kjøbenhavn. En ſaadan Mand, der maaffee har det allergrundigſte og alleromhyggeligſte Kjendſkab juſt til den Kreds, hvor han har tilbragt et langt og virkſomt Liv, og tillige af mange andre Grunde kunde være i høi Grad egnet til at repræſentere denne Kreds, kommer ſlet ikke i Betragtning; thi alle diſſe mange Aar, denne hele Aarrække, er der ſlet ikke tillagt nogen Virkning ligeoverfor det ganſke ſimple Factum, at han i det ſidſte Aar ikke har haft Bopæl der; det er det og ikke Andet, ſom det kommer an paa; og, ſelv om han havde været der indtil en Uge, før Valget foregik, var han inhabil

til at repræſentere denne Kreds. Nu vilde det dog være ganſke beſynderligt, om Grundloven da ſkulde have overſeet, at det ikke var Noſ, alene til et viſt beſteemt Tidspunkt at forſtkke ſig om Tilſtedeværelſen af denne fra Grundlovens Standpunkt ſaa væſentlige Betingeſſe, at have Bopæl i Valgkredsen, og ikke ſkulde have ſørgt for, at denne Betingeſſe var vedvarende i de følgende Aar. Hvorledes vilde det være at hævde det, der ſkulde lægges nogen Vægt paa, naar det blot ſkulde fordres i ſelve Valgaaret, eller ſelve det Aar, der umiddelbart gaaer forud for Valget, og kunde forſvinde Dagen eſter. Ja, da vilde det virkelig — for at benytte et Udtryk, jeg hørte, — være en af diſſe kvantſviſt tagne Beſtemmelſer, da vilde det være en Beſtemmeſſe, der maatte ſiges at ſtaa med en ſtor Urimelighed. Nei, juſt dette, at man aldeles ikke har lagt Vægt paa en lang Række af Aar, hvori den Vedkommende muligen kan have boet i Kredsen, naar han ikke i Valgveiblikket præſterer Bopælsbetingeſſen, juſt dette maa viſe, at ogſaa denne Betingeſſe maa forudsættes ſtadigt at ſtulle være tilſtede, idet den hører — ja, jeg kan gjerne bruge det Udtryk — med til de perſonlige Qualificationer, ſom man ſkal være i Beſiddelse af. Dette Kjendſkab til Kredsen, denne Samboen med Kredsen, ſom Vedkommende ſkal repræſentere, vil Grundloven nu have ſkal være en Egenſkab hos ham, ſom han paa ingen Maade maa undvære. Jeg troer derfor, at der er en ſærdeles god Conſequent's i § 38 og i § 58, og § 58 udtrykker ſig eſter min Formenting ligesaa tydeligt og utvivlſomt ſom § 38. § 58 ſiger nemlig uden nogenſomhelſt Reſtriction, at, naar den Vedkommende ikke længer er valgbar, ſaa taber han den af Valget flydende Ret. Ja, ſagde man, Valgbarheden kan man dog maaffee paa en vis Maade ſige, at han vedbliver at være i Beſiddelse af, ſelv om han flytter fra Kredsen, ſaa ſiger jeg: Ja, han kan jo f. Ex. være valgbar til Valg ſom Borgerrepræſentant et eller andet Sted; men det vilde dog være ganſke beſynderligt, om man vilde raiſonnere paa denne Maade. Til den mindſte Udfoldning af Paragraphen, til den mindſte fylbigere Læsning af ſamme, til at trænge ind under Overfladen af Paragraphen og til at ſøge dens virkelige